

פסק דין מדיון משמעותי מיום 16.03.2026

בעניינו של הסטודנט (-)

הקובלת בדיון: עו"ד ליאורה ארזי בן-חיים

הסטודנט נעזר בליווי נציגת אגודת הסטודנטים: מעיין לוי

הכרעת הדין

הסטודנט (-) (להלן "הסטודנט" / "התלמיד") הינו תלמיד שנה ג' בתכנית הלימודים לתואר בוגר ב( ) במכללה האקדמית של תל אביב יפו.

בסמסטר א' תשפ"ו הסטודנט למד את הקורס (-) וניגש למבחן במועד א' באופן פרונטלי בתאריך 16.2.2026. הבחינה היתה עתידה להתחיל בשעה 09:00, ובשעה 8:45 חולקו לנבחנים מתברות טיוטה ריקות, לשימוש במהלך הבחינה. טרם תחילת הבחינה המשגיח הבחין לדבריו שהתלמיד מעתיק תוכן מהטלפון הנייד למחברת הטיוטה. הוא העיר לתלמיד שהדבר אסור, צילם את הדף עם הכיתוב שבמחברת הטיוטה וביקש את פרטיו של התלמיד. התלמיד סירב לבקשת המשגיח למסור לו את פרטיו האישיים והדבר הצריך להזמין את ראשת מדור בחינות לכיתה, לכשהיא הגיעה התלמיד סירב שוב בתחילה למסור את פרטיו גם לה, אך לאחר מכן התרצה ומסר את פרטיו. פרטי האירוע נרשמו והתלמיד הורשה להמשיך במבחן.

בתאריך 24.2.2026 נשלחה לתלמיד הודעה על התלונה המשמעותית שהוגשה נגדו, ובתאריך 25.2.2026 נשלחה תגובתו בה כתב בין היתר כך:

"הבחינה נערכה במחשב ודורשת הזדהות באמצעות שם משתמש וסיסמה אישיים. טרם תחילת הבחינה התבקשנו למסור את הטלפונים. ציינתי בפני המשגיח כי אני ממתין לקבלת דף טיוטה על מנת לרשום את סיסמת ההתחברות, כדי שאוכל למסור את המכשיר בהתאם להנחיות. לאחר שחולקו דפי הטיוטה רשמתי את פרטי ההתחברות שלי. כל הפעולות הללו התרחשו לפני תחילת הבחינה. בהתייחס לטענה כי נרשם תוכן מהטלפון, ברצוני להדגיש באופן חד-משמעי כי לא הועתק כל חומר מהמכשיר, ולא נעשה שימוש בטלפון לצורך רישום חומר הקשור לבחינה. הדברים שנרשמו בדף היו מזיכרוני בלבד. ייתכן ונוצרה אי-הבנה באשר לנסיבות, אך לא הייתה כל כוונה להעתיק או לפעול בניגוד לנהלים."

בכתב הקובלנה התלמיד הואשם בעבירות לפי סעיפים: 21.1 אי ציות להוראה שניתנה ע"י רשות מרשויות המכללה במסגרת מילוי תפקידה, 21.4 ניסיון הונאה בבחינה ו-21.6 הפרת הוראה המתייחסת לבחינה.

במהלך הדיון התלמיד טען כי שם המשתמש והסיסמה נרשמו בעמוד נפרד, והמשפט שנראה קשור למבחן נרשם מזיכרונו בעמוד נפרד, עוד לפני כתיבת שם המשתמש והסיסמה. הקובלת הציגה צילום של המשפט שכתב התלמיד. לא הוצג צילום של שם המשתמש והסיסמה שנרשמו בעמוד נפרד אך אין מחלוקת לגבי כתיבתם.

המשגיח בעדותו ציין שבעת שהתלמיד נתפס, הטלפון הנייד היה ברשותו. התלמיד הודה בכך בדיון, אך טען שלא עשה בו שימוש לכתיבת המשפט שנמצא במחברת הטיוטה. התלמיד ציין שתלמידים רבים נוהגים להתחיל לכתוב במחברת הטיוטה לפני תחילת המבחן ולכן מעשה זה לא צריך להיחשב כעבירה, שכן מדובר בנוהג שהפך להרגל מקובל. הובהר ע"י ראשת מדור בחינות שנכחה בדיון וכן ע"י המשגיח שאין כך הדבר ושהאיסור נאכף כאשר משגיחים מזהים כתיבה למחברת המבחן או לטיוטה טרם תחילת המבחן, בדיוק כמו כתיבה על השולחן וכיו"ב.

לגבי נושא אי-ציות להוראה:

המשגיח ציין שהתלמיד סירב לבקשתו למסור את פרטיו והיה צורך להזמין לכיתה את ראשת מדור בחינות. ראשת מדור בחינות תיארה שגם לבקשתה הראשונה התלמיד סירב למסור פרטים ורק לאחר בקשות נוספות ניא את. התלמיד הסכים בדיון שאכן לא מסר את פרטיו לבקשת המשגיח ולאחר מכן לבקשת ראשת מדור בחינות בתחילה. כמו כן הודה התלמיד שמדובר במעשה חמור, אך הסביר שהיה בסערת רגשות תוך כדי האירוע.

הבהרתי לתלמיד בדיון:

1. אי הציות למשגיח ולאחר מכן לראשת מדור בחינות, הינו חמור ביותר ועולה כדי עבירה על סעיף 21.1 - אי ציות להוראה שניתנה ע"י רשות מרשויות המכללה במסגרת מילוי תפקידה.
2. המבחן הינו עם חומר סגור, אי-לכך כתיבה במחברת הטיוטה לפני תחילת המבחן מהווה למעשה כניסה למבחן עם חומר אסור – ואין בכך קשר לשאלה האם הכתוב הועתק מהטלפון או נכתב מהזיכרון. תלמיד שמעוניין לכתוב לעצמו במחברת הטיוטה הערות לסיוע במבחן, יכול לעשות זאת רק לאחר תחילת המבחן. לפיכך יש בכך עבירה על סעיף 21.6 - הפרת הוראה המתייחסת לבחינה... לרבות הוראה בדבר התנהגות במהלך בחינה.
3. לגבי סעיף 21.4 - ניסיון הונאה בבחינה, משנמצא שכתבת במחברת הטיוטה עוד לפני תחילת המבחן במטרה לעשות שימוש בכתוב במהלך המבחן, יש בכך שימוש בחומר אסור מה שמהווה ניסיון הונאה במבחן גם אם הכתוב נכתב מזיכרון. העובדה שהכתיבה נעשתה כאשר הינך מחזיק בטלפון נייד, מחזקת את הסבירות שהיתה כוונה להעתיק למחברת הטיוטה מתוך הטלפון הנייד, שאם לא כך – ניתן היה להעתיק לטיוטה את הסיסמה ושם המשתמש ולהחזיר את הטלפון הנייד לתיק מייד לאחר מכן.
4. כאשר תלמיד נתפס עם טלפון נייד כאשר הוא כותב למחברת טיוטה שתשמש אותו במהלך המבחן, טענה שהכתיבה נעשתה ללא שימוש בנייד - חובת ההוכחה תחול על התלמיד.

אין מחלוקת על כך שהתלמיד נתפס עם משפט שכתב במחברת הטיוטה קודם לתחילת המבחן וזאת כאשר הטלפון הנייד שלו ברשותו.

התרשמתי שהמשפט שכתב התלמיד הינו קצר ביותר ולא נראה שהיה בו כדי לסייע באופן מהותי לפתרון המבחן. עם זאת, יתכן ואם לא היה נתפס היה ממשיך לכתוב עוד.

נציגת אגודת הסטודנטים הבהירה במהלך הדיון שלנוכח טענת הסטודנט בדבר נוהג לכאורה שהתפשט בקרב סטודנטים, האגודה תדאג להדגיש לסטודנטים, שכתובה למחברת המבחן או לטיוטה טרם תחילת המבחן היא אסורה, אך ביקשה שלא להחמיר הפעם בעונשו של התלמיד.

לגבי עבירת אי-הציות: סערת רגשות אינה מצדיקה אי-ציות להוראה. יצוין כהערת אגב, שבמידה כד הדבר במקצוע שאותו לומד הסטודנט (סיעוד) ושבזו יזדקק להפגין סבלנות ועמידה בנהלים במצבי קיצון שונים.

נוכח הדברים לעיל, אני מרשיע את התלמיד בעבירות משמעת לפי סעיפים 21.1, 21.4 ו-21.6 לתקנון, כפי שיוחסו לו בכתב הקובלנה.

גזר הדין

הסטודנט הביע הבנה לכך שנהג שלא כשורה והתנצל במהלך הדיון בפני המשגיח ובפני ראשת מדור בחינות על השתלשלות המקרה ועל התנהגותו.

לקחתי בחשבון את התחייבות אגודת הסטודנטים לחדד את הנהלים בעניין האיסור על כתיבה במחברת טיוטה טרם תחילת הבחינה. יודגש שלא תתקבל טענה על אי בהירות בנושא זה במקרים עתידיים.

יצוין שהסטודנט הינו תלמיד שנה ג' (-) לאחר שלמד וסיים בהצלחה תואר ראשון, הציפיה מסטודנט בשלב זה הינה להקפדה יתירה על הכללים.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, ובמודע לכך שהעונש בפועל חורג כלפי מטה מרף הענישה לעבירות הונאה ואי-ציות, החלטתי להחמיר בעונשים על-תנאי. לפיכך אני גוזר על הסטודנט את העונשים הבאים:

1. פסילה של מועד הבחינה (פסילת חובה לפי סעיף 23).
2. עונש על תנאי של הרחקה לצמיתות במקרה של הרשעה חוזרת בעבירה לפי סעיף 21.1 - אי ציות להוראה שניתנה ע"י רשות מרשויות המכללה במסגרת מילוי תפקידה. תוקף התנאי שנה.
3. נזיפה לפי סעיף 22.1.
4. עונש על תנאי של הרחקה לשנה במקרה של הרשעה בעבירת משמעת לפי סעיפים 21.3, 21.4, 21.6. תוקף התנאי שנה.
5. דחיית המועד המקורי לזכאות לתואר ב-3 חודשים, לפי סעיף 22.5 (2).

פסק הדין יפורסם בעילום שם במכללה.

_____ (-)

אמיר קירש

סגן הממונה על המשמעת

תאריך: 19.03.2026

מס. סידורי: 236